ne wottab annēd iubba wasto ning pulmad saawad ka tehtud. Kus nüüd wanna issane on? Siin ta jäi!

Öppetus.

Nenda on se ka paljo naestega. Senni, kui kossilassed ei olle weel tulnud, nutwad nemmad pääw päwalt õigete ärdaste. Ons agga kossilassed seäl, iubba siis silmapissarad saawad ärrapühkitud ning silmad kuiwawad warsi.

Se Pimme.

Ühhel innimessel, kes omnast näggust lahti olli, ollid sadda rublad, mis ta aidas õsel olli sallaja mahha pannud. Temma naaber, kes nenda nusutamas läks, leidis sedda rahha ja wiis sedda ärra. Se pimme innimenne läks jälle teisel õsel ümberkoudo katsumas, et ta piddi omma rahha ärrawõtma, agga temma leidis tühhi koht. Olleks se nüüd üks teine innimenne olnud, siis olleks ta mitte lükspäinis se peäle keikidele kaeband, waid temma olleks ka awwalikkult ülles rägind omma kahjo.

Se pimme olli agga wait ja lausis mitte sonna sest. Ta jälle teist korda tulli temma omma naabriga koggematta kokku, ning hakkasid juttud aiama. Jutto tulleb juttust. Se naaber keik sugguseb tühjad juttud aiamas, küsis ka temmalt: Sa waene wanna mees! kust sa saad ommeti omma peatoitust? — Temma kostis: Jummal olgo tännatud! mul on weel wanna werrandus kous. Sadda Rublad ollen ma paigale pannud, ning reised sadda Rublad, mis ma ollen koggund, tahhan ma ka jälle nende körwa panna. Se naaber olli ahne ning himmustas teised sadda Rublad ka saada. Temma arwas siis nenda: lähheb se pimme omma rahha otsima, ning leiab ühtegid, siis ta peaks ju hull ollema, et ta need teised ka senna

Eesti Rahwa Kalender 1788, lk. 20